

1900-06-15

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Hans Nicolai Holten, Susette Holten

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Afsendersted:

Viborg

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Omtalte personer:

Aage Holten

Agnete Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 43 nr. 51a + b.

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Viborg 15-6-1900

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 43 Nr. 51

Kjære Hans Nicolai! Da jeg var gik
hjem fra mit arbejde, sålæt mig i tanke,
at snart Din festdag er ind. Det om husked
jag af, men tænkte at sige Agnete tusende
hilsener til dig og ønsker i mangte.

Alle jeg vide der var for brevene fort
at på søndag fylder du år og har
venner forsamlet hos dig.

Sev du tage med dig de bletter jeg forber,
Alt godt dig times og glæder i rundelig
mangde, rundhed for dig Catherine
og Stamhooren age, kolderen fyldes
med god vin for atter at tomme, men
tomterne stoffe dig guld af smønynt
tilhobe, stak du stide dig og men
hvil dig i ro hos din hustru, alle
er næsten et påbud, du lytte til rådet.
Når jeg en ønsker dygtt hvad det
lygte bygger, følger jeg tusinde take til

for gæstfrihed imod mine, godt det gjør
at modtage gjæster af kjærlige venner.

Her vi arbejdede ståt i højenluftensvale,
medens omkring os altting quæstret af
solstein, quæstret; for nu idag har
det regnet en stund. For vi i middags
paa arbejde gite vi gjorde en reude, og
de prægtige hingste at se som samlede vare
til kærting, og de falden rundt de
fæder af ~~men~~ eller holdtes paa stændplads.

Prægtfulde busne og sorte og lyse med
rijsning mest de mindst om Frølvoldes frysene
gangore ~~hæder~~ de rids af Agger Ryg eller
Rolf hvor han saa sin gulvred paa
volden, en havde halen flottet o to
som unspiger nu bærer hæder,
en var brun, sa mørk som den
mørke kastanie, manke og hale
som lysen dotte, den næsten
skæbte paa jorden. Jyden saa

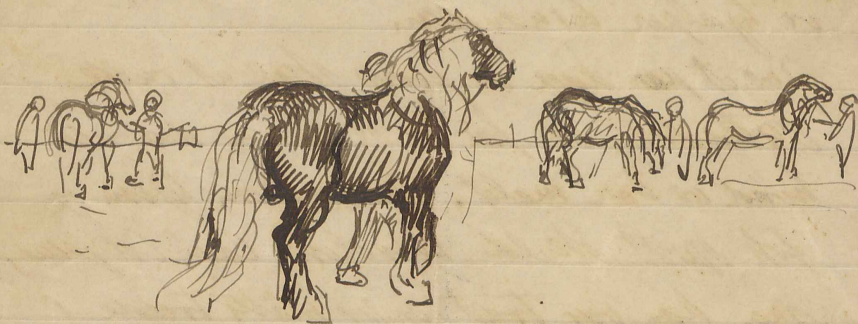

pa forretningens hem og anden Medaleden lodet.
Det os mätte pa dyr, w gik til vort arbejd
blandt engle. alle dog ikke de vinge de vaser
afbildet, Welche malet en gammel jøde der
jages af templet, Larsen en arden ved
siden af Herren der helbreder kvinden,
Jæmus var det mätte med det søg befyndte
åsyn, Videl gav englene ermer søe dette
som silke der krymper, Rudolf malet
klipper og jord og Åse runde pletter.

Selv jø malet en drøm der midt Herren
o porten, Larsen han havde beqvadt, siden
er hjælper hinanden.

Om et par dage er prins skal at rulle
støtledet, sø for er se om det der alt
hvad er har malet. Da er kom hjem og
fok spott skulde Welche løse Olykke,
men han var træt og jø mätte træde i
hans sted. Tak nu ågenty for brent og
trøst min befyndte mager, sig et vi

eder som vi blev betalt af Lilla som vi ma
betale. Bedste siger vi får som glæder
os tungen, så altes vi ventte i alid og miste
til noget opvarmet stoptede kagej i j troos
men godt det smagte til aften, senere bides
der tytmælk, men ej i j formæde mere.
Ej kun bekymre sig med thi vel kun med vore
ikke i j tytmælk lar stå mens rum i j har
til en smule. Mils en oppe Catherine
sæ mest af alle af Peter, det er en fryd
at hør at alting står vel til, blot min
Madam kunde sove se vel som I andre.

Me lever vel, Eders kære
Jostein Skovgaard